

ger nærmest paa de mindre Bemidlede. Jeg skal da anføre et Par Citater af den ærede Forfatter. Han siger: „Det ses altsaa, at i Virkeligheden udreder den danske Befolkning nu for Tiden Mindre i Skat end tidligere“, idet han nemlig reducerer Pengene til de samme Værdier og saaledes faar ud, at der i 1877—78 pr. Individ er svaret 19,3 Kr., medens man lige fra 1769 har været oppe paa et høiere Beløb, end vi nu ere, alene med Undtagelse af en enkelt Periode, hvor Skattebeløbet var lavere, og saa tilføjer Forfatteren: „og det naaget Staten nu utvivlsomt udretter langt Mere til Gavn for Individerne end i tidligere Tid. At endelig den almindelige Velstand er tiltagen og som Følge deraf den samme Skattebyrde bæres med langt større Lethed end tidligere, behøver neppe noget Bevis; iøvrigt behøvede man, for at bevise dette, kun at lægge Mærke til, hvorledes de talrige og hvirvlede Klager over Skattebyrden, der lode for blot en Menneftaalder siden, nu ere næsten helt forstummede.“ Det er heldigt, det vil sige for Forfatterens eget Vedkommende, at han har dette lille Ord „næsten“. Men vil man blot sige: Forholdet mellem direkte og indirekte Skatter er alligevel forteret. Jeg svarer da, at det er nu til Overskud opløst fra forskjellige Sider, hvorledes Forholdet er, og af min Fremstilling fremgik det, at de direkte Afgifter, naar man regner Stats- og Kommuneafgifter sammen, udgjøre Halvdelen, og saa regner man endda til de indirekte Arbejdsafgiften og den Slags Afgifter. Men jeg skal atter citere den ærede Forfatter. Han siger Side 182, at det vil vise sig, „at i Danmark udgjøre de indirekte Statskatter en noget større Del af Befatningen end i de fleste andre Lande, og det er af de vigtigere europæiske Stater kun i Norge, Sverig, England og Frankrig, at de indirekte Skatter spille en større Rolle end hertilands.“ Det synes altsaa, at der er nogenlunde Balance for Statskatternes Vedkommende, og saa maa man huse paa, at de kommunale Skatter hos os udelukkende ere direkte, medens Kommunerne flere andre Steder, navnlig i Frankrig, for en stor Del tage deres Tilflugt for Byernes Vedkommende til Konsumtionskatter, altsaa indirekte Skatter. Saaledes ville vi nok tilsidst komme til at staa som et af de Lande, hvor Forholdet, forsaavidt Tallene overhovedet skulle have nogen Betydning, er gunstigt i den omhandlede Henseende. Endnu er Krigsskattolven tilbage, og med Hensyn til den havde jeg ikke ventet at have den ærede Forfatter paa min Side. Men Side 324 siger han: „Lægges hertil endnu de

9—10 Mill. Kr., der ere indkomne som overordentlig Indkomstskat, faaes, at den danske Befolkning siden Krigen 1864 har udreget over 50 Mill. Kr. som overordentlig Skat, og det kan antages, at Beløbet om saa Nar vil være voxet op til at være ligesaa stort som de ekstraordinære Udgifter, Krigen i 1864 forarsagede. Paa den anden Side maa det indrømmes, at de Forhøielser af de indirekte Skatter, som indførtes ved Krigsskatloven af 1864, i og for sig ere ret hensigtsmæssige, og at de hvile paa Skatteobjekter, der meget vel kunde taale en saadan Forhøielse.“ (Afbrydelse.) Et æret Medlem siger, at vi have Alle Lov til at stifte Mening. Ja, jeg vilde ikke udtale noget Saadant til det ærede Medlem for Odense (Falbe-Hansen). Jeg tror, at jeg har dokumenteret, hvad jeg vilde, og jeg er nysgjerrig efter at høre det ærede Medlems Gjendrivelse, da jeg har bygget paa hans Tal, hans Oplysninger og hans Resultater. Jeg kan ikke for mit Vedkommende faae Forklaring paa det. Det synes at gaa saaledes, som det i sin Tid gif en Religionsfilosof her i Landet, som havde etableret en absolut Forskjel mellem to Tankeverdener, hvor Et kunde erkjendes i den ene Sfære og noget helt Andet i den anden. Saaledes forekommer det mig, at Et er den ærede Forfatters videnskabelige Undersøgelser, og det stik Modsatte er det ærede Medlems politiske Udtalelser. Jeg har et Par Bemærkninger til det høitagtede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad). Et Spørgsmaal om Tro og Love vedkommer os Alle, og skøndt den høitagtede Finanzminister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) have beroliget min Samvittighed i saa Henseende, idet der er udtalt, at Forudsætningen dengang var, at man var i Tvivl, om man kunde underkaste Sagen en saa indgaaende Prøvelse, som var nødvendig, og derfor erklærede Loven for midlertidig, har jeg dog gennemlæst Forhandlingerne. Min afdøde Fader blev citeret. Jeg havde Interesse af at se, hvad der var blevet sagt, og jeg fandt en Forhandling, som vist ikke optager saa mange Spalter i den daværende Rigsraadsstidende som det Par Ord, jeg idag har sagt. Som sagt, min afdøde Fader blev citeret. Han jagde dengang, at det synes, at der skal gives denne Lov en midlertidig Karakter — større Sikkerhed havde han dog ikke i denne Henseende; det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6. Valgkreds (Gad) var egentlig det eneste Medlem, der udtalte sig med en vis Sikkerhed, om man vil, idet han blot tog den Reservation, at der ikke var Tid til at underkaste Sagen nogen Prøvelse. Min af-